

Prof. Jacek Siwczyński
Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie
Wydział Architektury Wnętrz

Recenzja przewodu doktorskiego
mgr Pauliny Drewnowskiej
wszczętego przez
Radę Wydziału Architektury i Wzornictwa
Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku

Mgr Paulina Drewnowska jest absolwentem Wydziału Architektury i Wzornictwa ASP w Gdańsku od roku 2009. Ukończyła studia licencjackie i magisterskie na tym wydziale. Wcześniej ukończyła studia na Kierunku Oligofrenopedagogika na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie, magisterskie studia na kierunku Edukacja Artystyczna w zakresie sztuk plastycznych.

Prowadzi samodzielną i zespołową działalność projektową w dziedzinie architektury wnętrz. Oprócz samodzielnej działalności projektowej posiada doświadczenie zawodowe w zespołach projektowych na stanowisku architekta wnętrz: Architekci (Gdańsk); Akoarchitekci (Gdańsk); Architekci wnętrz w Studio Projektowe Paulina Skrodzka (Pruszcz Gdański); Architekci wnętrz w 4Rooms Studio (Pruszcz Gdański). Twórczość w architekturze wnętrz współcześnie jest wypadkową wielu mechanizmów. Głównym problemem jest standaryzacja produkcji elementów wyposażenia, dodajmy produkcji wielkoseryjnej. Dodać trzeba że istnieje niebezpieczna tendencja do zaniku projektowania unikatowego elementów wnętrz i całości wnętrz. W takim świetle twórczość Pauliny Drewnowskiej stanowi przykład dobry przykład w pełni indywidualnej i wartościowej działalności w żywiole piękna. Tak też rozumiem projektowanie wnętrz, która stanowi centrum jej działań profesjonalnych. W dokumentacji twórczości autorka rozdział dotyczący projektowania wnętrz, nawała „Wnętrza Komercyjne” co uważam za niezbyt fortunne, zważając na to, że każde

działanie twórcze ma swojego adresata tzn. powstaje ze względu na potrzebę własną lub innej osoby. Mimo że pod zdjęciami nie ma szczegółowych opisów na czyje zamówienie powstały realizacje wnętrz i gdzie się znajdują, uważam że autorka prezentuje przyzwoity poziom. Realizacje są zróżnicowane co do funkcji i harmonicznym zestawów kolorystycznych i zestawień użytych materiałów. Twórczość kandydatki do stopnia doktora, ma też drugi, osobny rozdział działań w krajobrazie i przestrzeniach publicznych. Znalazło to wyraz w działaniach ze studentami w prowadzonych warsztatach i miało kontynuację w takich projektach jak: EKOREBELIA, BUDUJEMY MIASTO, SADZIMY MIASTO, i inne; projekty powstałe przy pomocy władz lokalnych i podmiotów gospodarczych. Świadczą o empatycznych relacjach autorki ze środowiskiem lokalnym małego miasteczka, pojmuję to działanie jako modelowy przykład współpracy ze społecznością ale też jako przykład twórczości niezależnej o środowiska wielkomiastowego czy akademickiego.

Praca doktorska mgr Pauliny Drewnowskiej pt „POSPACERUJ ZE MNĄ – *Homo Ambulans* we wnętrzach małego miasta”, jest oryginalnym dokumentem, którego celem jest próba zaawansowania wiedzy o publicznych wnętrzach niedużego miasta w oparciu o badania Nowego Stawu, rodzinnego miasteczka autorki. W tekście pracy autorka stawia szereg pytań, a głównym pytaniem jest: „czy możliwe jest zaprojektowanie przestrzeni małych miast w sposób odpowiadający potrzebom poza funkcjonalnych wzorców zachowań, zwykle pomijanym procesie projektowania publicznych wnętrz miasteczek”. W pracy autorka ujawnia źródła pochodzenia szeregu poglądów na przestrzeń i sposoby użytkowania. Jednym z głównych celów jest „próba zbudowania nowych odgałęzień architektury dialogicznej zainicjowanej przez prof. Jacka Dominiczaka. Praca posiada wyraźną strukturę. Została podzielona na części. W pierwszej części autorka omawia cel pracy, pojęcia użyte w rozprawie, omawia także nawiązanie do architektury dialogicznej i metody siatki miejskiej oraz kodu tożsamości lokalnej oraz wnętrza miejskie i sieć wnętrz miejskich. W części drugiej omawia problemy badawcze, tezę pracy oraz metodę. Skupia się na analizie stanu przestrzeni publicznej w małym mieście. Omawia metodę fenomenologiczną, relację dialogiczną w kontekście projektowania, teorie i stany badań: Miasto ogrodów Ebeneza Howarda (o idei miast ogrodów); Miasto Promieniste Le Corbusiera (o idei Miasta Maszyny); Krytyka Miasta Ogrodu oraz Miasta Promienistego. W części trzeciej autorka rozwija pojęcia ośrodkowe we wprowadzeniu części pierwszej. Głównym pojęciem jest Homo

Ambulans, który ma swoje typy użytkowe: Homo Utens (Człowiek Używający); pierwszy typ funkcjonalny: Ten-Który-chodzi-pomiędzy; drugi typ funkcjonalny: Spacerowicz; Trzeci typ funkcjonalny: Turysta; Typy poza funkcjonalne Homo Attentus (Człowieka Uważnego): Poza funkcjonalny typ pierwszy: Flaneur; Poza użytkowy typ drugi: Miejski Pielgrzym; Korelacje typów Homo Ambulans we wnętrzach miejskich; Korelacje ogólne i cech wyróżniające typy; Miejski Pielgrzym I Turysta: Flaneur i Spacerowicz. Po czym następuje jeszcze dwie części analityczne, w których autorka analizuje wszelkie możliwe typy relacji i użytkowania miejskich przestrzeni publicznych. Filozoficzny podtekst tych badań moim zdaniem jest dalekim echem poszukiwań filozofii europejskiej, która oprócz silnego nurtu filozofii egzystencjalnej zaznaczyła też nurt filozofii przestrzeni a w nim ścieżkę filozofii spotkania. Zainteresowanie filozofią spotkania dość mocno zaakcentowało się w lubelskim ośrodku filozoficznym UMCS'u, którego główną tezą było określenie przestrzeni jako „miejsce spotkania człowieka z człowiekiem”. W takim rozumieniu ogół wysiłków autorki uważam za ważny akt odwagi tworzenia nowego myślenia o przestrzeni i formach jej użytkowania. W ujęciu krytycznym zastanawia fakt, że autorka nie wspomina o takim zjawisku jak nomadyzm, historyczny i odwieczny ruch mas ludzkich, który ma współczesne wersje o różnym kolorycie. Zatrzymanie tylko na tym przykładzie lokalnym Nowego Stawu uważam za autorską decyzję. Domniemam, że wolą autorki było stworzenie nowego rozdziału w myśleniu o przestrzeniach zurbanizowanych. Postulowanie wprowadzenia nowych terminów i całej typologii, zapewne będzie miało walor użytkowy, zwłaszcza bardzo pomocny w podejmowaniu decyzji projektowych. Odnosi się to w całości do części piątej pracy zatytułowanej MAŁOMIEJSKI HOMO ATTENTUS. Małomiejski Pielgrzym – Próba projektowa, bardzo ciekawa, metodologicznie dobrze przemyślana, analiza z elementami decyzji projektowych w kilku znaczeniach, lecz najważniejsze jest odnajdywanie i przywracanie świadomości istnienia, utraconych czy zapomnianych obiektów tkanki miasta. Próba ta, łączy wiele elementów teorii i procedur projektowych, stając się potężnym narzędziem decyzyjnym. Jedyne niedosyt może budzić fakt, że autorka nie zbudowała wizualizacji przestrzennej, wielowarstwowego modelu, w perspektywie z lotu ptaka, co dało by pełniejszy obraz metody badawczej, co mogło być korzystne większej jej czytelności. Całość pracy uważam za udaną próbę poszerzenia wiedzy, twórcze dopisanie rozdziału do do zjawiska jakim jest generalny projekt architektury dialogicznej.

Do pozytywnej oceny dorobku mgr Pauliny Drewnowskiej skłania kilka przesłanek:

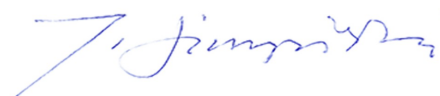
1. Posiada stosowne wyższe wykształcenie, studia magisterskie na kierunku Architektura Wnętrz, w Akademii sztuk Pięknych w Gdańsku; ukończyła Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie; jest absolwentką innych uczelni uzyskując stopień licencjata;
2. Prowadzi twórczość projektową, autorsko zdefiniowaną jako projektowanie architektury wnętrz, projektowanie małych form architektonicznych w powiązaniu z działaniami we wnętrzach krajobrazowych ;
3. Praca doktorska pt „POSPACERUJ ZE MNA – Homo Ambulans we wnętrzach małego miasta”, jest dokumentem wielowątkowym obrazującym poszukiwania możliwości zaawansowania wiedzy o publicznych wnętrzach niedużego miasta w oparciu o badania rodzinnego miasteczka Nowego Stawu, uwikłana w rozważania na temat przestrzennych uwarunkowań życia człowieka, w kontakcie z tkanką architektury miasta i otaczającego krajobrazu;

Mgr Paulina Drewnowska jest młodym twórcą architektury wnętrz i działań w krajobrazie, osobą wielu zainteresowań oraz aktywności. Jej twórczość jest zorientowana na poszukiwanie istotnych wartości wnętrza architektonicznego jako integralnej części architektury w powiązaniu ze znaczeniem wartości estetycznych, wyznaczających humanistyczny wymiar projektowania, w duchu poszanowania kontekstów kulturowych. Jej twórczość projektowa jest wyrazem współczesnego myślenia, obrazującego próbę nowego spojrzenia na istotę projektowania, uwikłanego w poszukiwanie relacji społecznych, w dialogu pomiędzy wnętrzem a zewnętrzną realnością architektury, a także czerpiącego z idei estetyki funkcjonalizmu i minimalizmu estetycznego. Kandydatka do stopnia doktora, mimo młodego wieku, posiada dorobek twórczy, pozwalający na rzetelną ocenę. Jej twórczość projektowa i realizacyjna charakteryzuje się oryginalnym podejściem do zagadnień projektowych w oparciu o głęboką refleksję, w połączeniu z wysoką pomysłowością kreowanych

rozwiązań oraz szczególnie głęboko zorientowana jest na poszukiwania harmonicznych zestawień materiałowych, w powiązaniu z semantyką koloru . Jest osobą wysokiej kultury osobistej i wielkiej wrażliwości na piękno sztuki i architektury. Cała jej twórczość projektowa i zaangażowanie w problematykę życia ludzi w procesach przekształceń kulturowych lokalnych społeczności zasługuje na wysokie uznanie oraz realizuje wymagania określone w art. 26 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tj. Dz. U. Z 2016 r., poz. 882 z późn. zm.).

Z całym przekonaniem popieram wniosek Rady Wydziału Architektury i Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku o nadanie mgr Paulinie Drewnowskiej stopnia doktora sztuk plastycznych.

Kraków 15.05.2020r.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Z. Jankowski', is positioned on the right side of the page.